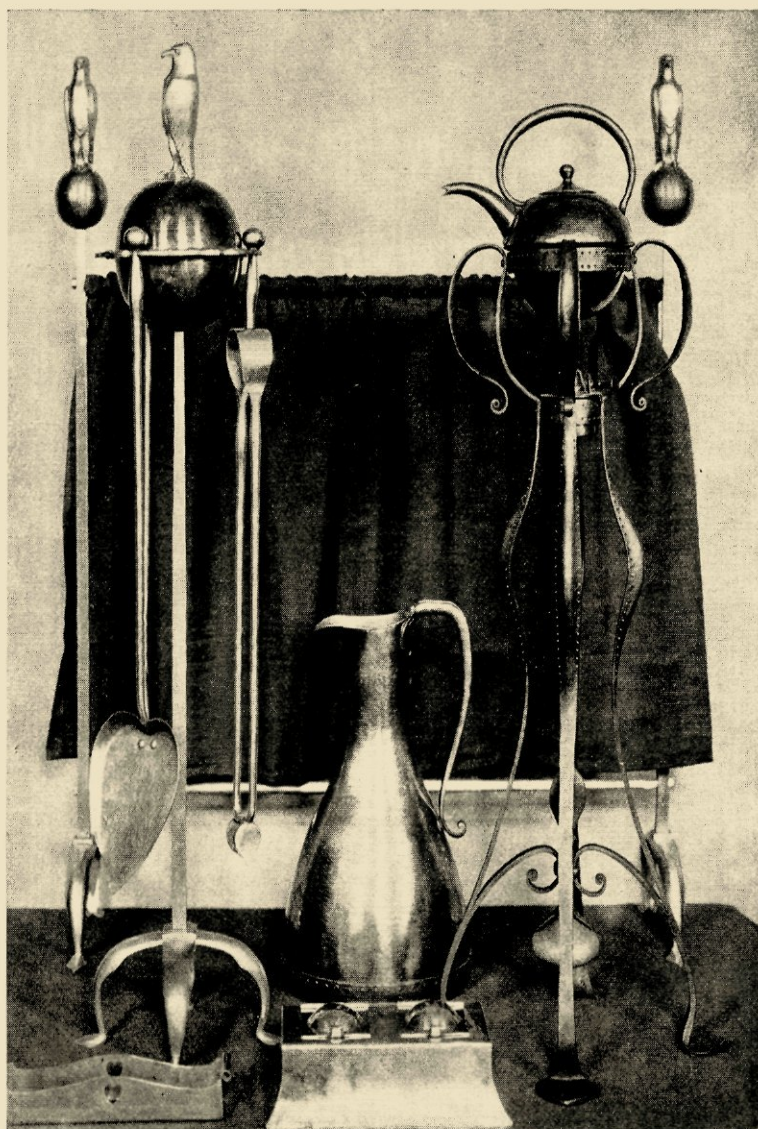

matte kleuren, bij Voysey daarentegen een luchtige verdeeling van het patroon over den licht doorschijnenden ondergrond, ijlere, teerdere vormen, een vroolijk onschuldige stielering en heldere, lichte kleuren. Beide zijn zij natuurvrienden en geboren decoratieve kunstenaars, beiden gaat tenslotte het geslaagde patroon boven het naturalisme. Maar Voysey beschouwt, naar hij mij zeide, de natuurverbeeldingen van den daadkrachtigen Morris, ondankshun groote kunstwaarde en historisch belang, als zeer zinnelijk gebonden uitingen. Voysey zelf zoekt, stille protestant

Afb. 5. Voysey, Bouilloire, kan, etc. Ontwerpen van 1893 en 1902

die hij is, naar iets dat minder door de materie bezwaard is. Hij mocht zich in een buitengewoon succes verheugen. Reeds in 1896 meldde de *Studio* dat de behangsels van Voysey voor de kunstminnaars bijna even vanzelfsprekend geworden waren als de Sitsen van Morris. Zoo vertelde Van de Velde mij dat het voor hem en zijn Brusselsche vrienden als het ontwaken van een nieuwe lente geweest was, toen zij, omstreeks 1894/'95 met de eerste ontwerpen van Voysey in aanraking kwamen. Men kan inderdaad zeer goed begrijpen dat het juist de scheppers van den „Jugendstil” waren, die op Voysey's werk verliefd werden. De theeketel met stel (afb. 5), die reeds in 1893 in den eersten jaargang van de *Studio* werd afgebeeld, is met zijn eigenzinnige rondingen duidelijk genoeg verwant aan het overdreven lijnenspel der Belgische pioniers.